

ಹೋಗಿತ್ತು. ‘ಅವನೂ ಗಂಡಸೇ ಅಲ್ಲವಾ? ಹೆಗಸು ಬೇಕ್ಕಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಲಗ್ಗುವಾದರೂ ಮಾಡಿಕಂಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವನಂತೆ. ಅವನಿಗೆನು ಬಂದಿತ್ತು ದೊಡ್ಡರೋಗ. ತಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇವನಂಗೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವನ ಅವತಾರ ನೋಡಲು ಸದ್ಯ ಅಪ್ಪಣಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅವನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಅವನ ಮೂಡಿ ನೋಡದೆ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವಿರುವುದು ಸರಿಯಾದ್ದೇ. ಇಂಥ ದರಿದ್ರುದೋನ ಜಡೆ ಅಪ್ಪಂಥೋರು ಸಂಬಂಧ ಉಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದಾತಾ?’ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮನಸು ಮಗಳು ತಿರುತ್ತು. ‘ಪಾಪಿ ನನ್ನು. ಅನ್ನಾಯಕಾರನಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ಮಗಳ ಬಢುಕಾ ಹಾಳ್ಳಿ ಮಾಡಿಬುಟ್ಟಿ. ನಾನೂ ಪಾಪಿಯೇ ಆ ಅನ್ನಾಯಕಾರನಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ಮಗಳ ಬುಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೇ’ ಪಾರೋತಪ್ಪನ ಮನ ವಿಲವಿಲ ಒದ್ದುಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಲಗ್ಗುವಾದ ವರ್ಷದೊಳಗೇ ಗಂಡನ್ನು ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತನಗೆ ಗಂಡಸು ಬೇಕೆನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಲಗ್ಗುವಾದ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೇ ಮೃತ್ಯು ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವಳಿಗೂ ಗಂಡಸು ಬೇಕೆನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಗಸು ಬೇಕೆತ್ತಲಿಲ್ಲವಾ? ಮನ ಎತ್ತೆತ್ತಲೋ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಅವನ ನಡುವೆ ಅದೆಂಥ ಸಂಗತಿ ನಡೆದಿರಬಹುದು. ಮೃತ್ಯು ಕಣ್ಣರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿನೆ. ಸಿನ ಹೇಳುವುದು ಏಪ್ಪ ದಿಟ್ಟೋ ಸಟೆಯೋ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೊಂದಲವಿದೆ. ಮಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಪನಾದರೂ ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾ? ತಾನವಳ ವಿವ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಕೇಳುವ ಧ್ವಯವೇಲೀದೆ?

★ ★ ★

ಈಗ ನೋಡಬೇಕು ಮಗಳು ದೊರೆಸಾನಿಯಂತೆ ಬಹು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮಗಳನ್ನ ಕಂಡರೀಗ ಪಾರೋತಪ್ಪನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕ್ಕುಲಾತಿ. ಹಿಂದೆ ಕೊಡದ ಅದರ ಶ್ರೀಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಬಡ್ಡಿ ಸಹಿತ ಹೊಡುವಂತೆ ಮಗಳಿಡಿಗೆ ಅವಳ ಮನಸು ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಗಾರೇಸಿನಣ್ಣನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಉರವರು ಮೃತ್ಯುನ ಮಾತಾಡಲು ಅವಳ ಜಗುಲಿಗೆ ಬರುವುದಿದೆ. ಪಾರೋತಪ್ಪನಿಗೆ ಅದರ ಬಗೆಗೆ ಅಸ್ತ್ರಕ್ಕಿಯಲ್ಲ. ‘ಬುಟ್ಟುಹೋದೋನ ಬಗೆಗೆ ಎಂಥ ಮಾತು ತಗಳಪ್ಪಾ. ಆಡಾಕ ಬೇಕಾದಂಗದೆ ಬೇರೆ ಮಾತುಗೋಳೆಂ’ ನಿಸೂರಾಗಿ ತಂಡರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ.

ಈ ನಡುವೆ ಗಾರೇಸಿನಣ್ಣ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮಾರಕಾಯಿತಕವಾದ ಅಪಘಾತವಾಗಿದ್ದ ಸುಧಿಯನ್ನ ತಂದು ಪಾರೋತಪ್ಪನ ಮುಂದೆ ಸುರಿದ್ದು. ಪಾರೋತಪ್ಪ ಮೌನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳು ಗೌರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂಥದ್ದೇ! ಅವೆಂದೂ ಅವು ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯುವಿನ ನಡುವಿನ ಶ್ರೀತಿಗೆ ಮಧ್ಯೆ ಬಂದವಳಿಲ್ಲ. ನಿಜ್ವೋ ಸುಳ್ಳಾರ್ಥಿ ಸಿನಣ್ಣನ ಮೂಲಕ ಮೃತ್ಯುವಿನದೊಂದು ಲೋಕ ಅವುನೆದುರು ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೊಳ್ಳು ಕೆಟ್ಟದ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅವು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅವನನ್ನು ಅನುಭವ್ಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಸುಖಕ್ಕಿ ತಾನು ಯಾಕಾದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಬೇಕು? ಗೌರಿ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಯಾವ ವಿವರವೂ ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬತೆಯೇ ಸುಮುದ್ರಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಗೌರಿ “ಹೋದಯವ್ವಾ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ್ನಾ ನೋಡಾಕೆ... ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ಲಾ...” ಸಣ್ಣಗಿನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಿಕಾರ ಭಾವದೊಡನೆ ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಪಾರೋತಪ್ಪ ಮಾಲು ಸಮೇತ ಸಿಕ್ಕ ಕ್ಕಣ್ಣನಂಗೆ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮಗಳಿಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲ ವಿವರವೂ ತಿಳಿದಿದೆ. “ಯಾಕಾ ಗೌರಿ ಇಂಥ ಮಾತ ಕೇಳುಯಿ ನನ್ನ? ಅಂಥಾ ಅನ್ನಾಡಿನಾ ನಾನು ಯಾವತ್ತು ಅವು ಹೇಳೆ ಕೇಳೆ ಸಂಬಂಧ ಹರ್ಷಂದು ಹೋದ್ದೋ ಅವೋತ್ತ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣ ನೀರ ಬುಂಬಿಟ್ಟಿಷ್ಟಿದ್ದಿದ್ದಿದ್ದಾಗಿ ಕವ್ವಾ. ಸಿನ ಯಾರದ್ದೋ ಒಂದು ಯಿಷ್ಟ ಹೇಳುತ್ತಾ ಅಷ್ಟೇ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸುಂದಿ ಅಷ್ಟೇ. ದಿಟ್ಟಾಗೂ ನನ್ನ ಮಾತಾಗಿರಾದು ಅಷ್ಟೇಯಾ. ಎದೆಯಾಗೆ ಇರಾದೂ ಅವ್ಯೋಯಾ ಶಿವನ ಪ್ರಮಾಣವಾಗೂ” ಗೌರಿ ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡ ಹೋಗಿರಲೀಲ್ಲ.